

ובמדרש שם לא ידענה מי הכריחו לזה דהא אי איכא כוית בשך הוה מחייב משום נבלה כו', ועיון מוח', ועפ"י ח"כ לא יתייבב לרצא דר"י באלב חלב מן החי מן הערפה. דהאם יל הכי, והבא בחלב מן החי מן הערפה ע"כ ל"ל משום במ"ה. ולרצא הכי קראי הן: (לא) **ואורי** היינו בפרש"י הבא דאמר מר רבא אמרה כו' בזבחים בפ' חטאת העוף (דף ע), ובפשיטות מה זה דרבא אמרה, ומה זה כ"מ בהפלותה להאוקימתא זו, ובדף ל"ז נמי אלא מהבא וחלב נבלה וחלב ערפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו ואמר מר למאי הלכתא אמרה החורה כו', בפרש"י ואמר מר בזבחים בפ' חטאת העוף, והבא דבריו רבא אמרה, ועפ"י יוכן, דלעיל אמר רבא כגון שחלש ממנה אבר וטרפה זו מ"ס בהמה בחי' לאברים אינה עומדת איסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאמי, דלאו לאברים עומדת ולא חל על טרפה והיכי משכחת לרצא בחלב מ"ד חייב שלש, היינו דבריו דאמר מר רבא אמרה, ולפירושו היינו משום במ"ה דב"א הוא, וכדברי הראב"ד להקשותא דמשום במ"ה לפרש"י ה"נ לרצא משום במ"ה, ומרי קראי הן, ודבריו הן דלרצא נמי שפיר כאוקימתא זו ומשום במ"ה, ומיושב ה"נ דל"ל טרפה דבלא"ה משום במ"ה דהא"נ משום במ"ה ומשום טרפה, דלרצא מוחלב טרפה מרי קראי הן, ומ"ד שלש מידי דהוה אהלב כו', ומדויק דבריו, וכמדומה שגוון הוא, ולהקשותא להלכה, בפרש"י נראה דלאו מהקרא וכאוקימתות דלעיל, ומשום אמ"ה ולא בעינן אבר שלש, וכאמשמעות להלן, וכרמב"ם כנ"ל:

(לב) **ונתייבב** לפרש"י בחלב מן החי מן הערפה, אכן בא"מ מן הערפה ורצא חזר כגון שהלש ממנה אבר וטרפה זו, לפרש"י דבמ"ה חל מחיים היינו דבריו כגון חקר רגלי' מן הארבעה ולמעלה, ובהב"ר גנ"ו דהיינו על ח"ש מבמ"ה, וכלהלן ולא בחלב מאברים פנימים וטרפה דטרפה אינו יותר מריבויא האיסור במ"ה מיקודם הוה אע"ה: (לז) **ובנ"ל** לשיטה זו דאין איסור אמ"ה בחבדי בשך רק באברים הפנימים ובאברים שאינם מטריפין דבחלב מאבר החיטון כגון השפה הוה האמ"ה אע"ה, ובאברים פנימים המטריפין נמי דאינו יותר מריבויא למ"ד בחי' לאו לאברים עומדת וכן להלכה האיסור במ"ה מיקודם, רק באברים שאינם מטריפין. כנ"ל דבגמ' א"ה מוחך מן הטחול וכליות נמי א"ק אותה תאכלו היינו שעת אכילה לענין אע"ה לא חשיב במעי אמו עד שהוליו, לעיל דבמשנה ריש המקשה מוחך מעובר שבמעי' מוחר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור באכילה, אכן בגמ' מקרא ובל, וא"ה אפי' מוחך מן הטחול ומן הכליות נמי רק דא"ק אותה תאכלו והיינו שעת אכילה לענין אע"ה לא עד שילא, וברש"י הג"ל אע"ה דאית ל"י לר"י דחלש גיד מן העובר והוליו לחוץ לוקה עליו משום ג"ה אלא דבגמ' אמו מותר מכל בבהמה תאכלו לענין אע"ה לא חשיבין ל"י לאיסור גיד חל משעת יצירתו אלא משעת לידתו כו' וכדאמר ר"י בשלהי פקדון אכל חלב מן החי מן הערפה חייב שלש ואוקימתא בשטרפה עם יציאת רובה לאיסור חלב ואיסור אבר ואיסור טרפה בהדי קאמי ואע"ה דשמעין ל"י לר"י דאמר דקודם שטול חל עליו איסור חלב דמדיק גרמי ל"י כו' דלא חשיבין איסור חל עלי', ונימא ה"נ כיון דמקרא לחוץ מן הטחול ומן הכליות נמי ודא"ק אותה תאכלו היינו שעת אכילה לאחר שהוליו דא"ל לאכול בע"ה, לא חשיב אע"ה עד שילא, ועדיפא מהבהמה, דמלינו כן בעובר, ברמב"ם חתך מחלב העובר והוליו היז חייב מפרשים דוקא בהוליו לחוץ אבל הגיעו במעי בהמה מותר ואעפ"י דפוסק בחלב שליל דאינו יותר בשמיטת האם אבל נשאר במעי בהמה הרי הוא בכלל מה שדרשו כל בבהמה תאכלו, ודבריו נמי לפרש דאינו אסור עד שהוליו, וכדברי החוס', אכן מדתבא והוליו היז חייב משמע דבנשאר במעי' מותר, ובמ"ז ראי' מנחשך אבר מעובר דיותר מריבויא וכנ"ל, ה"נ מוחך מן הטחול וכליות והניחה במעי' עדיפא מהבהמה. ונימא דלא חשיב לענין אע"ה עד שילא לחוץ והוה ב"א. ובאברים המטריפים דטרפה אינו יותר מריבויא ובאיסור במ"ה מיקודם היינו אע"ה:

הנה

שפיר משום במ"ה דמרי קראי הן, והיינו נמי בהשגת פ"ה ומ"ס מן הבמ"ה, דנראה דעתו דאמ"ה בעינן אבר שלש ויהי' עליו שם אבר, וכדברי החוס' להלן, והבא היינו משום במ"ה, וכרמב"ם פ"ז בחלב נבלה וטרפה לאו מהקרא, וכן בפ"ה בג"ה של נבלה, וירק משום כולל או מוסיף, ובפ"ד הג"ל דאין מטריפין, ול"א דגלי קרא וכפרש"י בנפילה שם, הבא דא"ר חייב ג' ע"כ משום אמ"ה, דבמ"ה וטרפה לר"י חד' לאו הוא ולא לקי אלא חדא, ומוכיח שהחלב קרוי אבר, ובחתך מקלחו נמי משום אמ"ה כדבריו בפ"ה יעו"ט ובכ"מ, וכאמשמעות פרש"י להלן, והיינו כאוקימתא ב' דלאו לאברים עומדת ומ"ס אמי חייל אהלב וטרפה, והיינו משום מוסיף, ולא כאוקימתא ב' דלאו לאברים עומדת ובהדי הדדי קאמי, דבלא"ה דהוה מוסיף, וכן טרפה על חלב משום כולל, וגם לא כאוקימתא ג' מידי דהוה אהלב דאמר מר החורה אמרה דל"ל מקרא להכי, ועל חלב משום כולל ולא משום אמ"ה, רק כאוקימתא ב' דכ"ע בהמה בחי' לאו לאברים עומדת ומ"ס אמי חייל, והיינו משום מוסיף, והיינו לר"י דלאו לאברים עומדת כדבריו ה"ל ה' חלש אבר מן החי וטרפה בנפילתו, ולהראב"ד היינו כאוקימתא ג' שטרפה אח"כ. ומ"ס אמי חייל מידי דהוה אהלב דאמר מר החורה אמרה, היינו דגלי קרא ובלא כולל, וכדבריו פ"ד הג"ל, ולא כאוקימתא א' וב' שטרפה עם יציאת רובה דהיינו דלאו מהקרא, רק כאוקימתא ג' מהקרא, וכנ"ל בחוס': (בח) **והיינו** דשיטת הראב"ד נראה כהחוס', ושיטת הרמב"ם כפרש"י, ולא מהקרא, וע"כ

הבא משום אמ"ה, דבמ"ה וטרפה לא לקי אלא חדא דחד לאו הוא, רק דבחלב משום אמ"ה, וכן בחתך מקלחו וכנ"ל יעו"ט דבריו באריכות דברים וכן בקיטור קדרים. וכ"ז היינו להלכה לדין, אכן לרצא דבזבחים ע' שם אמר רבא החורה אמרה יבא איסור נבלה ויחול על איסור חלב יבא איסור טרפה ויחול על איסור חלב, ומקרא ואכל לא תאכלוהו אהלב נבלה וטרפה שפיר הבא משום במ"ה דמרי קראי הן, ולעיל רבא אמר כגון שחלש ממנה אבר וטרפה זו, ולר"י לאו לאברים עומדת דבהדי הדדי קאמי, אכן בחלב לפרש"י דבמ"ה לדיה חל מחיים שפיר לומר משום במ"ה דבהדי הדדי הוא, וטרפה מוחלב טרפה. דבאמ"ה מן הערפה לר"י חייב שמים היינו משום אמ"ה, דבמ"ה וטרפה לא לקי אלא חדא, אכן בחלב מן החי מן הערפה לר"י מ"ד שלש, לרצא דמקרא שפיר משום במ"ה וטרפה מוחלב טרפה דמרי קראי הן:

(בט) **ונימא** לפרש"י דבמ"ה חל מחיים, בחלב נבלה וטרפה לרצא דהחורה אמרה יבא איסור נבלה ויחול על איסור חלב יבא איסור טרפה ויחול על איסור חלב מ"ד לר"י שלש היינו משום חלב ומשום במ"ה דבהדי הדדי הן, ויחוס טרפה מהקרא וחלב, וחל נמי על במ"ה, ומיושב דמקשה החוס' לרצא דאמר לעיל כגון שחלש ממנה אבר וטרפה זו בהדי הדדי קאמי ולא לאברים עומדת, ולא אהי איסור אבר וחייל על טרפה היכי משכחת לה שלש לר"י דהיינו משום במ"ה דהוה עם חלב ב"א, וטרפה מהקרא, דחל נמי על במ"ה. והחוס' דפליג לעיל על פרש"י, ולר"י לדיה לאו לחהיכת בשך קיימא מקשה הכי, אכן לפרש"י דבמ"ה חל מחיים הבא שפיר משום במ"ה דעם חלב הוה ב"א, וטרפה מהקרא וחל נמי על במ"ה, ונכי דטרפה אינו יותר מריבויא ואיסור במ"ה נמי מיקודם אמי חייל מידי דהוה אהלב, והיינו כאוקימתא ג' מ"ס אמי חייל מידי דהוה אהלב דאמר מר החורה אמרה יבא איסור נבלה ויחול על איסור חלב ויבא איסור טרפה ויחול על איסור חלב ואיך אהלב הוא דחייל דהואר מחללו ולפרש"י אמי שפיר דרבא לשיטתו מהקרא:

(ול) **ואורי** דהיינו דמפרש רש"י כן לעיל נטל לפור והיא טורה רבי פוטר דלאו לאברים עומדת ומיכה אי איכא כוית הוה מחייב דלא גרע מבשר מן החי, דלהלן דרבא נמי מוקי לה דר"י דלאו לאברים עומדת והיכי משכחת לה בחלב מ"ד שלש, וע"כ דמשום במ"ה, ולדיה חל מחיים והוה ב"א, ולר"י מוחלב טרפה מרי קראי הן, וחל נמי על במ"ה מידי דהוה אהלב החורה אמרה כו':

(לו) ונתבאר. לעיל דלר"י אמ"ה ובמ"ה חרי לאוי הן , דבמ"ה וטרפה מושב בשדה לפרש"י ע"כ דס"ל דבחי"ל לאברים עומדת או דאיסור אמ"ה חל על איסור דמבשר בשדה דאל"ה איך חל על במ"ה , ובאמ"ה מן הערפה דאשמעין דחייב ב' וכנ"ל היינו משום טרפה ומשום אמ"ה , ה"כ עד"ז בשנטרפה עם יציאת רובה , או משום דלאברים עומדת ובהדי הדדי הן או דחל על טרפה , ובנטרפה אח"כ לא א"ש משום דלאברים עומדת , ובאם איסור טרפה חל על במ"ה ל"ש לרד"י , או משום דחד לאו הוא לומר דחל . אכן אין כ"ו כיון דאינו חייב אלא א' וזה וזה בכזית , רק לחייב משום אמ"ה וטרפה אי"ל משום דלאברים עומדת , אכן לר"ל דאמ"ה ובמ"ה חד לאו הוא ס"ל שפיר דלאו לאברים עומדת ולא חל כנ"ל , ובאמ"ה מן הערפה בנטרפה עם יציאת רובה נמי לרד"י אינו חייב אלא א' , היינו דאינו חייב משום אמ"ה דהוא אע"א , ובנטרפה אח"כ לפרש"י לומר דחייב משום במ"ה , דאיסור טרפה אינו חל על איסור במ"ה , ובאם איסור אמ"ה חל על במ"ה י"ל בחד לאו חל זע"ו , וחייב בכזית בג"ו משום אמ"ה רק דאינו אלא א' , אכן איסור טרפה אינו חל , ובאוקומתא זו דפליגי מ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה ומ"ס לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , היינו ברש"י לשיטתו דבשעת לידתו נטרפה דנטרפה אח"כ לא חל טרפה :

(לז) והיינו באוקומתא זו דלאו לאברים עומדת לר"י היינו מ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , דבמ"ה וטרפה לרד"י חד הוא כנ"ל היינו לאיסור טרפה מושב בשדה לפרש"י , אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , אכן לר"ל ומ"ס לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , ובנטרפה אח"כ לא חל טרפה על במ"ה , וממילא י"ל דאמ"ה חל וחייב בכזית בג"ו , רק דטרפה איך יחול לרש"י , ואי"ל דטרפה יותר חל מאמ"ה היינו דבריו מ"ס חייל שכן איסורו טהב בג"ו ומ"ס לא חייל וכיון דר"ל סבר דאמ"ה לא חייל בפשיטא דטרפה לא חייל , ובגמ' לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה היינו דבריו וכיון דבשעת לידתו נטרפה דאיירי בהכי , והיינו לכאורה ברש"י מ"ס חייל שכן איסורו טהב בג"ו למה מביא הטעם דמ"ס חייל , ואח"כ אבע"א דכ"ע בחי"ל לאברים עומדת וכיון שנטרפה לאחר מכן כו' , ברש"י ור' יוחנן סבר אהע"א ואחי איסור טרפה וחיל לאיסור אבר מחיים ור"ל סבר אין איסור טרפה חל על הבהמה עד שתשחט כו' , ואינו מביא דלהלן מידי דהוה אהלב כו' , ומה זה כאן שכן איסורו טהב בג"ו , רק דיקשה על הגמ' גופא דהג"ל דכ"ע לאו לאברים עומדת מ"ס אהע"א ומ"ס אין אהע"א , והכל בכלל , וע"כ דגם לר"י , נראה דאיסור טרפה אינו חל , דהברייתא בבהמה א' ומשום אע"א , לאוקומתא דלאו לאברים עומדת נראה דגם לר"י אין איסור טרפה חל , לשיטתו דבמ"ה לר"ה חל מחיים משמע ל"י היינו דלר"י נמי אין איסור טרפה חל , רק דאין כ"מ כנ"ל , ומ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , שכן איסורו טהב בג"ו , ומ"ס לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה דבשעת לידתה נטרפה איסור טרפה קדים , היינו דפירש רש"י הכי , דכ"ע לאו לאברים עומדת וכיון דבשעת לידתה נטרפה , דל"ה לא חל טרפה על במ"ה , כו' מ"ס חייל שכן איסורו טהב בג"ו כו' :

(לח) ונתבאר פירש"י , דהיינו הכא דבשעת לידתו נטרפה ול"ק קושיא מהרש"א , וא"ש לרבא בחלב מן החי מן הטרפה דמ"ס שלש דהיינו משום במ"ה דבריו הראב"ד , ונתיישב קושיא החוס' , ובאמ"ה מן הטרפה רבא אחר פנו שלש ממנה אבר וטרפה זו דבריו כגון שחתך רגלי מן הארכובה ולמעלה אבר בג"ו וזהו על ח"ש , ולעיל לאוקומתא דרבא דלאו לאברים עומדת ולא חל על טרפה לפרש"י איך חל אמ"ה באבר בשד על איסור במ"ה אכן בפרש"י כגון חתך רגלי אבר בג"ו . דבטרפה אי"ל נמי באברי בשד פנימי כנ"ל , רק כגון חתך רגלי דהוה על ח"ש , וכן למד בחלב מן החי מן הטרפה לר"י שחיס משום דלאו לאברים עומדת

(צד) הנה הראש יוסף בחוס' ד"ה שאין הג"ל . ומיהו הא דאמר ר"י אכל אמ"ה מן הטרפה חייב שחיס ומאי איריא מטרפה מכשרה נמי לשיטתם שכתבו לעיל דמירי דאיכא עליו כ"ה בשד מומחייב מ"ס טרפה י"ל משום דר"ל נקט לה אי הוה אחר חייב שחיס משום אמ"ה ובמ"ה ודאי דלר"ל לא מחייב אלא חדא דחדה קרא נפק לרד"י כו' , ודבריו ברי"א לכאורה הלשון בגמ' משמע לר"י נמי משום טרפה , באוקומתא א' כגון שנטרפה עם יציאת רובה מ"ס בבהמה בחי"ל לאברים עומדת ואיסור טרפה ואיסור אבר בהדי הדדי קאתי ומשמע לר"י נמי משום טרפה , באוקומתא ב' ובנוייתו איסור אבר מיחל לאיסור טרפה קאמיפלגי מ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה משמע משום מיחל לאיסור טרפה , ובאוקומתא ג' ובמיתו איסור טרפה חייל לאיסור אבר קא מיפלגי מ"ס אחי חייל משמע רק משום טרפה , ולמה נקט טרפה . ולהכ"ל י"ל כך , לעיל בהפלוגתא דר"י ור"ל מקראי , שם אכל אמ"ה ובשר מן הטרפה לר"ה חייב שחיס ורמיניהו אכל אמ"ה מן הטרפה ר"י אחר חייב שחיס ורש"ל אחר אינו חייב אלא אחת בשלמא לר"י יחא אלא לרש"ל קשיא אחר רב יוסף לא קשיא כאן בבהמה אחת כאן בשתי בהמות , בשתי בהמות חייב שחיס בבהמה אחת פליגי בבהמה אחת במאי פליגי אחר אב"י כגון שנטרפה עם יציאת רובה מ"ס בבהמה בחי"ל לאברים עומדת ואיסור טרפה ואיסור אבר בהדי הדדי קאתי ומ"ס בבהמה בחי"ל לאו לאברים עומדת , וכימא בלא טרפה ה"א דהכא היינו באברים פנימים , דלענין אע"א בהוליו לחון , והוה ב"א , אכן בטרפה דאינו נותר מריבויא , לר"י אינו חייב אלא חדא , דל"ל לאברים עומדת , היינו דאשמעין בטרפה דחייב שחיס דס"ל לאברים עומדת , וכלהלן , וכן באוקומתא ב' דכ"ע בבהמה בחי"ל לאו לאברים עומדת מ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה בלא טרפה ה"א באברים פנימים ולענין אע"א בהוליו בהדי הדדי הוא , אכן בטרפה דלא נותר מריבויא לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה ועל במ"ה דחד הוא , היינו דאשמעין בטרפה משום דאיסור אבר חל על איסור טרפה , וכן באוקומתא ג' דכ"ע בבהמה בחי"ל לאברים עומדת וכגון שנטרפה לאחר מכן , מ"ס אחי חייל מידי דהוה אהלב , בלא טרפה י"ל באברים פנימים , והוה ב"א , היינו בטרפה דחל מהקרא , והיינו דברייתא אכל אמ"ה מן הטרפה ר"י חייב שחיס לכל האוקומות הרבותא היא דאפילו טרפה לר"י חייב ב' , וכן דא"ר אכל חלב מן החי מן הטרפה בכל האוקומות בלא טרפה ה"א באבר פנימי , ודבריו החוס' , ומשום דב"א הוא , דלענין אהע"א בהוליו לחון כלו האיסורין בהדי הדדי קאתי , היינו דאשמעין בטרפה ובג"ל , והיינו אפילו באברי בשד החיצונים וכגון השפה , וה"כ באברים פנימים המטריפין , וכלל האוקומות , כך י"ל :

(לה) וב"ז עפ"י הג"ל . דבאברי בשד מאברים הפנימים שאינם מטריפין הוה ב"א ולא באברים המטריפין , דאינו נותר מריבויא , לפרש"י דבמ"ה חל מחיים האיסור במ"ה מקודם , וכן באברים החיצונים דאיסור במ"ה קדים , והנה באוקומתא ב' ואבע"א דכ"ע בבהמה בחי"ל לאו לאברים עומדת ובמיתו איסור אבר מיחל לאיסור טרפה קאמיפלגי מ"ס אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה ומ"ס לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה , ובפרש"י דכ"ע לאו לאברים עומדת וכיון דבשעת לידתה נטרפה איסור טרפה קא קדים , ובמיתו איסור אבר , כשחתכו וחיל אטרפה קא מיפלגי . מ"ס , חייל שכן איסורו טהב בג"ו ומ"ס לא חייל , ובמהרש"א שם , בפרש"י בדיה דכ"ע לאו לאברים עומדת וכיון דבשעת לידתה נטרפה כו' עכ"ל , אין זה מדוקדק דהשתא דקיימין דלאו לאברים עומדת אי"ל דלאחר מכן נטרפה הו שפיר איסור טרפה קדים , ולכאורה דלאחר מכן נטרפה לפרש"י הג"ל איך לר"ל יחול איסור טרפה על איסור במ"ה . דבגמ' ומ"ס לא אחי איסור אבר חייל לאיסור טרפה ואיך חל טרפה , דבאוקומתא זו דפליגי אי חל איסור אמ"ה על טרפה או לא ובנטרפה אח"כ לא חל טרפה :

י' הגיל ועוד דאין איסור חמ"ה חל עד שילד, ואחרי האיסור עשה בחוס' שבועות שס דאשילו בנזעי האס קיימא באיסור זה, וע"כ משום דא"א בע"א, (יעוין ראש יוסף חולין ק"ג). ובההרש"א שבו שבועות שס, ובאיסור חלב וכן באיסור טרפה לא חקשי להו בפשיטות דהיי משכחת מעולם איסור חלב או איסור טרפה דהיי חיייל על איסור שאינו זכות דקיימא במעי האס ד"ל דמשכחת לה איסור חלב או איסור טרפה בזכות דפקע ל"י איסור שאינה זכות בשמיטתה וחלו אז איסור חלב או טרפה, ועדיין קשה מנבלה איך יחול על איסור אינו זכות דאף אחר שנמנבלה איכא עשה דשאנה זכותה. יעוין חוס' חולין ל"ז ד"ה השחא, (יעוין בל"א דק"ג) ועל איסור שאינו זכותה ל"ש חירון ה"ר משום ח"ש דבכ"ש הוה העשה, יעוין ראש יוסף בחוס' ל"ג ד"ה אחר ובג"ר כלל מ"ה דמוכח מחוס' שבועות הגיל, וכן בפמ"ג בפתיחה להל' שמיטה דעשה וזכותה הוה על כ"ש. רק לומר משום א"א בע"א ה"ר באיסור חמ"ה למד לאו לאברים עומדת לפרש"י דבמ"ה חל מחיים א"א בע"א, ודברי ב"ר דבמ"ה חמ"ה לא חיייל עלי' איסור חמ"ה כיון דליכא נטרפה אלא ח"ש שפיר דאל"ה היכי משכחת כלל איסור חמ"ה למד לאו לאברים עומדת הא"ך חל על איסור חמ"ה דקדים לשיטת רש"י וע"כ משום ח"ש, אס לא משכחת כלל שפיר חל משום דא"א בע"א, כמו באיסור וזכותה דל"ג משום ח"ש רק דא"א בע"א:

(טא) ור"הגיל דבאברים פנימים שאינו מטריפין הוה ב"א לכאורה אי"ל דל"ג אין אחע"א משום א"א בע"א, אי"כ ל"ש נמי היכי משכחת כלל איסור חמ"ה כו'. ורק לומר דבאברים החיצונים הא"ך חל, כדומה חתך רגלי' אבר בג"ו, דא"ל דאין איסור משום חמ"ה, ומקרא בכל האברים איסור חמ"ה, ובדרייתא דק"צ ק"ו על אבר ממנה חייב ומוקי בכעין קלניתא דכחול' לית ב"י כוית בשר ובחד אבר אית כוית במשהו בשר גידין ועלמות, ויעוין להלן, ונימא דחל חמ"ה היינו משום ח"ש, אחרי י"ל משום דא"א בע"א, דבאברים אלו א"א בע"א, יעוין מהרש"א בחוס' דף י' הגיל, ועוד דא"א לאיסור גיד להיות בע"א כו' עכ"ל אע"כ דאכתי אלו אסקי אדעתיהו הך סברה שכתבו לקמן דדוקא בעינן שיחול איסור גיד מחיים דומיא דיעקב מי"מ אית להו הכא בפשיטות דודאי איסור גיד סתמא כתיב בין מחיים בין לאחר שמיטה ומחיים א"א לאיסור גיד להיות בע"א, (יעוין ל"א דכן מוכח). ודבריו דודאי איסור גיד סתמא כתיב בין מחיים בין לאחר שמיטה ומחיים א"א לאיסור גיד להיות בע"א, וה"כ משום דסתמא באברים אלו איסור חמ"ה היינו דא"א בע"א:

(מב) ונימא לרברי תוס' דף י' דא"ל משום אע"א דא"א בע"א אין הוכחה מדחל חמ"ה על חמ"ה דקדים לשיטת רש"י דחל על ח"ש דהא א"א בע"א, ולרבריו לעיל ד"ש לחלק דבשבועה על ח"ש שפיר חיייל על איסור נבלה דנגד נבלה לא חשיב אלא ח"ש ונגד איסור שבועה חשיב שיעור שלם, משא"כ הכא דאף נגד חמ"ה לא מיחשב הכשר אלא ח"ש כו', ומדמה למעילה בנבלת טמאין וטבורין מה"ט, אין לומר מדחל חמ"ה על איסור חמ"ה היינו משום ח"ש דא"א בע"א, וכנ"ל דבאברים אלו א"א בע"א, וכדברי מהרש"א דסתמא בחתך רגלי' וכדומה מקרא האיסור חמ"ה, ובגמ' כעין קלניתא במשהו בג"ו, ונימא דא"א בע"א, ולעיל לרש"י אין איסור חמ"ה באברי בשר החיצונים דא"א חל על איסור חמ"ה וכנ"ל הג"ל לסברה זו אין לומר אין אחע"א בא"א בע"א. היכא דמקרא האיסור ל"ש משום אע"א. אכן באברי בג"ו בפשיטות לכ"ע איסור חמ"ה, ובדף קכ"ח ע"כ הג"ל רבי אומר בהמה מה בהמה בג"ו אף כל בג"ו דהוה מחמיר מכלן, דבאברי בשר אינו מצויר בגמ' לאיסור, ודבריו במ"א לפי' הב"י בהטור ס' ס"ב בחיבת לפיכך לומר לר"ל דלא אפקי' לאח"ה בלשון בשר לא מחייב נמי באין בו אלא בשר ויעוין לעיל א"ר א' ד"ה והנה, אכן באבר בג"ו לעומתה נמי הוה אבר אפילו לרבי, ודברי ב"ר א' הן על תוס' דמקשה על פרש"י בנ"ל פ"ר ואין בו כוית רבי פוסק דה"ל להביא

עומדת ולא אחי חייל, ובטרפה אי"ל משום ב"א, לפרש"י אין איסור חמ"ה באברי בשר החיטין, ולעיל לרד"י איך חל חמ"ה על חמ"ה נימא אה"כ דא"א חל באברי החיטין רק באבר בג"ו דהוה על ח"ש, וכן באברים פנימים שאינו מטריפין דהוה ב"א, וכן על חלב חל חמ"ה משום ב"א:

(לס) ונימא דרבא אומר כגון שחלש ממנה אבר וטרפה זו מ"ס בחיי' לאברים אינה עומדת איסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאמו דעל איסור חמ"ה הוה על ח"ש כו' ומ"ס בחיי' לאברים עומדת ולא אחי איסור טרפה חיייל לאיסור אבר דבסוגיא דחמ"ה על טרפה ל"ה על ח"ש כנ"ל, ולכאורה ל"ל לומר מ"ס בחיי' לאברים עומדת ולא אחי איסור טרפה חיייל לר"ל בפשיטות דלא אחי איסור טרפה חיייל על איסור חמ"ה, דלר"ל טרפה ובמ"ה חרי לאוי הן ואפילו דלאו לאברים עומדת לא אחי איסור טרפה וחיייל על איסור חמ"ה, ואח"ה ובמ"ה חל לאו הוה היינו אינו חייב אלא אחת, וי"ל הנה בתוס' יצמות ל"ג ע"כ ד"ה אר"י על דבא"כ לא חל קל על חמור שס ואע"כ דכפ"ה איכא מ"ד דאיסור טרפה חל על איסור חמ"ה אע"כ דחמור מיני' דחשיב משאו בג"ו אע"כ דלית ב"י כוית וטוב בג"ו וחיייל עליהו איסור טרפה דקיל. אפי' בל"ל כולל ואור"י ד"ש חומרא בטרפה דכשנטרפה שוב אין לה היתר אפילו נשחטה אבר איסור חמ"ה אחי שמיטה ומפקע ל"י, ובחוס' דאיכא מ"ד דטרפה חל על חמ"ה אע"כ דחמור מיני' דחשיב משאו בג"ו וטוב בג"ו דחומרא בטרפה דשוב אין לה היתר אפי' נשחטה, ולמ"ד דלא חל טרפה על חמ"ה לומר דלד"י חמ"ה חמור דחשיב משאו בג"ו, וטוב בג"ו, והיינו על חמ"ה, דחשיב משאו בג"ו, ולא על חמ"ה, דחמ"ה חמור מיני' במשהו בג"ו, ובג"ו, ולא על חמ"ה דזה וזה ככזית, דלמ"ד חל היינו דטרפה חמור דשוב אין לו היתר בשמיטה, נימא למ"ד לא חל היינו על חמ"ה דהוה חרי חומרות ולא על חמ"ה, דלמ"ד חל היינו דחומרא דטרפה דאין לו היתר בשמיטה עדיפא מחרי חומרות דחמ"ה, (דוגמא לדבר בחולין דף ק"א שס חתן לימא לן דעומדת הנוקא חמ"ה דלמ"ד עומדת בשר חמ"ה דלית לה טערה במקוה), ולמ"ד לא חל נימא על חמ"ה דחשיב נמי במשהו בג"ו, ואין הכרח לומר לר"ל נמי דעל חמ"ה לא חל דזה וזה ככזית וחומרא בטרפה דשוב אין לו היתר, נימא היינו בגמ' מ"ס בחיי' לאברים עומדת ולא אחי איסור טרפה חיייל לאיסור אבר חרי חומרות, ובטרפה אי"ל משום ח"ש כנ"ל, אכן לר"י חמ"ה ובמ"ה חרי לאוי הן, ורבא אומר כגון שחלש ממנה אבר וטרפה זו מ"ס בחיי' לאברים אינה עומדת ואיסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאמו, ולפרש"י דבמ"ה חל מחיים היינו דבריו כגון שחתך רגלי' דעל חמ"ה משום ח"ש, ועל טרפה משום ח"ש נימא כלהלן:

(ס) ונחזור להג"ל. דבב"א, דבמ"ה דא"כ אחי לא חל ח"ש שפיר דאל"ה היכי משכחת כלל איסור חמ"ה למ"ד לאו לאברים עומדת, והא"ך חל על איסור חמ"ה דקדים לשיטת רש"י וע"כ ל"ל משום דליכא משכח אלא ח"ש, ודבריו דבאבר גדול י"ל דלהלן בפירושו משמע דלא בעינן אבר שלם ועל כל כוית בג"ו איסור חמ"ה, ודברי ב"ר א' שס לשיטת הרמב"ם, ובאבר שאין בו שלם כמבואר ברמב"ם ומוסכס במפרשים לומר היינו באברים פנימים ובאינו מטריפין וכדברי המ"כ, וכנ"ל הג"ל, ודבריו היכי משכחת כלל איסור חמ"ה למ"ד לאו לאברים עומדת והא"ך חל על איסור חמ"ה דקדים לשיטת רש"י, ונפלא בקיטור, הנה דף י' בתוס' ד"ה אלא שס, ואע"כ דהשתא ר"ל דאין איסור גיד חל על איסור מוקדשים על איסור חמ"ה דלא חמור כמוקדשים חיייל ועוד דא"א לאיסור גיד להיות בע"א, ודבריו דא"א בע"א ל"ש אין אחע"א, וה"כ למ"ד לאו לאברים עומדת לפרש"י א"א בע"א:

ויעיין הנה בשבועות כ"ד תוס' ד"ה האוכל ולר"יב"א אינו נראה מוזכרת איסור עשה דא"כ למ"ד לאו לאברים עומדת היכי מ"י חיייל איסור אבר על עשה דשאנו זכותה, אכן להסוכרים דאית בי איסור עשה, וכן הוא נמי ברמב"ם ר"ש ה' שמיטה ל"ל חמ"ה, דא"א בע"א, ובתוס'